dosarul nr.1-113/2025 /1-25089981-26-1-24062025/ /2025300132/

S E N T I N Ţ A
în numele Legii

23 septembrie 2025 orașul Râșcani

Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani

Instanţa de judecată în componența:
Preşedintele şedinţei, judecător Maria ADOMNIȚA
grefier Andreea VRÎNCEANU

cu participarea:
procurorului Aliona FRUNZĂ
victimei Tatiana GALAȘANU
apărătorului inculpatului, avocatul Constantin RUSU
inculpatului Valeriu GALAȘANU

judecând în ședință de judecată publică, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura art.364[1] Cod de procedură penală, de la 26 iunie 2025 până la 23 septembrie 2025, cauza penală de învinuire a lui:

Valeriu Galașanu, născut la ***** număr de identificare *****, domiciliat în satul *****, cetățean al Republicii Moldova, moldovean, neangajat în câmpul muncii, supus serviciului militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, studii medii speciale, nu are de grad de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, nu a fost în această cauză în stare de reținere sau de arest, anterior nu a fost judecat,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal

a c o n s t a t a t

Valeriu Galașanu, la data de 24 mai 2025, aproximativ la ora 17:30, fiind căsătorit cu Tatiana Galașanu, născută la 27 iunie1977, dând dovadă de o brutalitate ieșită din comun și manifestând o vădită lipsă de respect față de ultima cât și de prevederile legale și de principiile morale familiale, profitând de faptul că aceasta este neputincioasă față de el din punct de vedere fizic, aflându-se la domiciliul său, amplasat în satul Mihăileni, raionul Râșcani, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din motiv de răzbunare, a inițiat un conflict cu soția sa, în timpul căruia a lovit-o cu mâna în regiunea urechii stângi, prin ce i-a cauzat, în conformitate cu raportul de expertiză judiciară nr.202527D0060 din 16 iunie 2025, vătămări corporale ușoare, sub formă de otită acută medie perforată posttraumatică a urechii stângi, surditate acută, edem pe frunte pe stânga care proiemineză cu o echimoză pe centru.

Astfel, acțiunile lui Valeriu Galașanu au fost încadrate în baza art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal cu indicii de calificare: violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale şi a sănătăţii.

În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Valeriu Galașanu a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, și-a recunoscut vina, nu a solicitat administrarea de noi probe, personal prin înscris autentic, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Apărătorul inculpatului, avocatul Constantin Rusu și procurorul au susținut cererea înaintată de inculpat, nu au obiectat în privința solicitării inculpatului pentru ca cauza să fie examinată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, constatând că probele administrate la urmărirea penală stabilesc fapta inculpatului și sunt suficiente date cu privire la persoana acestuia pentru a permite stabilirea unei pedepse, instanța de judecată a ajuns la concluzia că declarația personală prin înscris autentic, înaintată de inculpatul Valeriu Galașanu, a fost depusă cu respectarea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală şi consideră posibil de a fi admise cu judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Inculpatul Valeriu Galașanu, în ședința de judecată, fiind audiat potrivit regulilor de audiere a martorului, sub jurământ, a declarat că recunoaște vina integral, la data de 24 mai 2025 era în stare de ebrietate și din motiv de gelozie s-a luat la ceartă cu soția sa Tatiana Galașanu și a lovit-o cu mâna la urechea stângă.

Regretă de cele întâmplate și pe viitor nu se va mai întâmpla așa incidente. La moment s-a împăcat cu soția și locuiesc într-o casă. În cazul în care va fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii, solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele depuse în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.

În afară de declarațiile inculpatului, prezența în acțiunile acestuia atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât şi a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, este dovedită inclusiv şi prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, şi anume:

- declarațiile victimei Galașanu Tatiana, care în cadrul urmării penale a declarat că: locuiește în satul Mihăileni, raionul Râșcani, împreună cu familia. Este căsătorită cu Valeriu Galașanu, cu care are în comun un copil de 7 ani. La 24 mai 2025, în jurul orelor 16.00, soțul a început să-i acorde careva întrebări și anume de genul că dacă ea nu se întorcea acasă cu sora Popovici Dorina, urma să fie adusă de o persoană de gen masculin, dar cine anume, nu a indicat. În timpul conflictului verbal soțul i-a aplicat o lovitură în regiunea urechii stângi, cu mâna dreaptă. Tot în acel moment, a fost contactată de fiica Irina Albot, din prima căsătorie, căreia i-a comunicat despre cele întâmplate. Aproximativ peste 20 min a fost apelată de feciorul Fornea Andrei care i-a spus să iasă în drum fiindcă va veni poliția. La scurt timp, la fața locului s-au prezentat colaboratorii de poliție, care au documentat cazul (f.d.45-46);

- declarațiile martorului Marin Ungureanu, care în cadrul urmării penale a declarat că: la 24 mai 2025, de la orele 20:00 până la data de 25.02.2025 orele 08:00, se afla în serviciul EPRO. În timpul serviciului a parvenit înștiințare telefonică de la Andrei Fornea, precum că în satul Mihăileni, raionul Râșcani, are loc o violență în familie. S-a deplasat la fața locului împreună cu colega Livia Gavriș. Ajungând, l-a depistat pe Valeriu Galașanu care era vizibil în stare de ebrietate, avea un comportament neadecvat. La întrebările acordate nu a dat un răspuns clar. A comunicat doar că i-a aplicat soției Tatiana Galașanu o lovitură cu palma în regiunea urechii stângi, din motiv de gelozie. Tatiana Galașanu plângea, a comunicat că la fel motivul conflictului a fost din gelozie și că nu este prima dată când în familia lor au loc asemenea conflicte (f.d.52-53):

- declarațiile martorului Gavriș Livia care a confirmat cele comunicate de colegul său Marin Ungureanu (f.d.54-55);

- raportul de expertiză judiciară nr.202527D0060 din 16 iunie 2025, potrivit căruia la Tatiana Galașanu s-au depistat vătămări corporale ușoare, sub formă de otită acută medie perforată posttraumatică a urechii stângi, surditate acută, edem pe frunte pe stânga care proiemințează cu o echimoză pe centru (f.d.78-79);

- proces-verbal de cercetare la fața locului din 24 mai 2025 (f.d.13-15);

- chestionar de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie (f.d.22);

- ordinul de restricție de urgență nr.50 din 24 mai 2025 (f.d.20);

- proces-verbal de testare alcoolscopică a lui Valeriu Galașanu din 24 mai 2025, cu rezultatul anexat, potrivit căruia în aerul expirat al ultimului s-a depistat alcool în cantitate de 0,80mg/l (f.d.32-36);

- proces-verbal de verificare a declarațiilor victimei Galașanu Tatiana din 12 iunie 2025 (f.d.47-51).

În conformitate cu prevederile art.100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Reieșind din prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Conform jurisprudenţei Curții Europeane a Drepturilor Omului, deşi articolul 6 § 1 din Convenţie garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabileşte reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul naţional (cauza Lhermitte v. Belgia, 29 noiembrie2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (cauza Bykov v. Rusia, 10 martie 2009, § 89, cauza Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, cauza Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Astfel, dreptul naţional și anume: art.95 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că: sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod, iar chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Reieșind din materialele cauzei, instanța a constatat că, partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunţate în rechizitoriu inclusiv a avut dreptul să le conteste, adoptând o poziţie clară, prin care au renunţat expres la anumite garanţii procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care inculpatul le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții.

Conform art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Articolul 201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal, stabilește răspunderea penală pentru: violență în familie și anume, acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin: maltratare, alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Prin prisma art.133[1] Cod penal, prin membru de familie se înţelege:

a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;

b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Totodată, instanța de judecată reține și faptul că, prin prisma art.2 al Legii nr.45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie (în continuarea Legea nr.45), prin violenţă în familie se înțeleg acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În temeiul art.3 al Legii nr.45, subiecţi ai violenţei în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Astfel, subiectul infracțiunii prevăzute la art.201[1] alin.(1) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani și are o calitate specială în raport cu victima infracțiunii și anume: este membru al familiei victimei.

La caz, inculpatul Valeriu Galașanu, fiind persoană fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani, este în relații de căsătorie cu victima Tatiana Galașanu, având respectiv calitate de membru de familie, a comis acțiuni violente intenționate în privința soție Tatiana Galașanu, manifestate prin acțiuni violente soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct. 1) - 4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Analizând în cumul probele administrate la etapa urmăririi penale, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității, veridicității şi suficienței acestora, instanţa de judecată ajunge la concluzia că vina lui Valeriu Galașanu, pentru comiterea acțiunilor prejudiciabile constatate, a fost deplin dovedită în şedinţa de judecată, iar acțiunile ultimului se încadrează juridic în baza art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal, cu indicii de calificare: violenţa în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin alte acţiuni violente, soldate cu vătămare uşoară a integrităţii corporale şi a sănătăţii.

Careva temeiuri de liberare de răspundere penală a inculpatului Valeriu Galașanu nu au fost stabilite.

Respectiv, inculpatul Valeriu Galașanu, urmează a fi recunoscut vinovat şi tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal.

La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanța de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale acestuia.

Conform art.61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Conform prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile

Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influența inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societății, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptății.

Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane.

Or, pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Pedeapsa şi executarea acesteia urmează a fi individualizată în așa fel, încât inculpatul să conștientizeze necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, or, procesul de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

În conformitate cu art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În aceeași ordine de idei, reieșind din principiul individualizării pedepsei potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă echitabilă, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de

motivul acesteia, de persoana celui vinovată şi de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Privind personalitatea inculpatului Valeriu Galașanu, la locul de trai se caracterizează pozitiv (f.d.63), nu se află la evidența medicului psihiatru și narcolog (f.d.59, 61), anterior nu a fost judecat (f.d.56).

Circumstanțe atenuante în privința inculpatului Valeriu Galașanu, în condițiile art.76 alin.(1) lit. a) Cod penal, instanța de judecată a stabilit săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave.

Circumstanțe agravante, în conformitate cu art.77 Cod penal, instanța nu a stabilit.

Privind gravitatea infracțiunilor săvârșite, conform art.16 alin.(3) Cod penal, instanța atestă că infracțiunile săvârșită, în funcție de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave.

Sancțiunea în cazul comiterii infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1), lit. a) Cod penal prevede în calitate de pedeapsă muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani.

În ședința de judecată, acuzatorul de stat a solicitat ca Valeriu Galașanu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod Penal și să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de 135 ore.

Apărătorul inculpatului, în ședința de judecată, a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în limitele prevăzute de prezentul articol.

În ședința de judecată, inculpatul Valeriu Galașanu a declarat că dacă va fi recunoscut vinovat, este de acord să i se aplice pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar instanța nu a stabilit existența interdicțiilor prevăzute la art.67 alin.(4) Cod penal pentru aplicarea unei asemenea categorii de pedeapsă.

Conform art.80^1 alin.(1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În condițiile art.80^1 alin.(1) Cod de procedură penală, prin reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, se stabilește noua limita a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, care este de la 112,5 la 135 de ore.

În contextul celor enunțate supra, ținând cont de circumstanțele cauzei, de comportamentul inculpatului Valeriu Galașanu până și după săvârșirea infracțiunii, precum și din faptul că acesta a recunoscut vinovăția și se căiește sincer de cele comise, a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, în cadrul ședinței și-a exprimat acordul de a-i fi aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, din noile limite ale pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității determinate prin prisma art.80[1] Cod penal, instanţa de judecată consideră că, în privința inculpatului Valeriu Galașanu, pentru comiterea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art.201[1] alin.(1) lit. a) Cod penal, este echitabilă aplicarea unei pedepse, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe termen de 130 (o suta treizeci) ore.

Instanța explică inculpatului că, potrivit art.67 alin.(1), (2) și (3) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autorităţile administraţiei publice locale. Munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi. În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. În acest caz, termenul închisorii poate fi mai mic de 3 luni.

Acțiunea civilă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

În cadrul cauzei penale acțiune civilă nu a fost înaintată.

Corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.397 pct.3) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delicte.

Reieșind din prevederile art.158 alin.(1) Cod de procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Potrivit materialelor cauzelor penale, în cadrul procesului penal, nu au fost recunoscute careva obiecte în calitate de corp delict.

Cheltuieli judiciare.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni: cine şi în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Reieșind din prevederile art.397 pct.5) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: dispoziţia referitoare la repartizarea cheltuielilor judiciare.

Procurorul a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei formate din cheltuielile suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202527P0089 din 26 mai 2025 în sumă de 128 (o sută douăzeci și opt) lei și cheltuielile suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202527D0060 din 16 iunie 2025 în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei.

În conformitate art. 227 Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru

acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei judiciare sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală.

Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Reieșind din prevederile art.229 alin.(1) - (3) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sânt suportate de condamnat sau sânt trecute în contul statului.

Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, instanța de judecată constată că, la etapa urmării penale a fost dispusă efectuarea examinării medico-legale a victimei Tatiana Galașanu, de către medicul legist al SML secția Râșcani (f.d.18) și efectuarea expertizei medico-legale în privința victimei Tatiana Galașanu, de către expertul judiciar din cadrul Centrului de Medicină legală (f.d.75), pentru stabilirea adevărului în cauză.

În conformitate cu prevederile art.143 alin. (1) pct.2) Cod de procedură penală, expertiza judiciară se dispune şi se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea: gradului de gravitate şi a caracterului vătămărilor integrităţii corporale.

Reieșind din prevederile art.75 alin.(3) din Legea nr.68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară şi statutul expertului judiciar, în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sânt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art.142 alin.(2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

Conform raportului de constatare nr.202527P0089 din 26 mai 2025, cheltuielile suportate pentru întocmirea raportului constituie suma 128 (o sută douăzeci și opt) lei (f.d.18-19).

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202527D0060 din 16 iunie 2025 eliberat de Centrul de Medicină Legală, cheltuielile suportate în cadrul

examinărilor medico-legală a părții vătămate Tatiana Galașanu, constituie suma de 320 (trei sute douăzeci) lei (f.d.78-79).

Astfel, în urma efectuării raportului de constatare nr.202527P0089 din 26 mai 2025 și raportului de expertiză judiciară nr.202527D0060 din 16 iunie 2025, au fost suportate cheltuieli în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, care instanța de judecată consideră necesar de a fi încasate, din contul inculpatului.

Măsura preventivă.

În conformitate cu art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Prin prisma art.175 alin.(2) Cod de procedură penală, măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanţa de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susţinute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanţă, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, să săvîrşească alte infracţiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică. De asemenea, ele pot fi aplicate de către instanţă pentru asigurarea executării sentinţei.

Aplicând prevederile art.175 alin.(2) și art.176 alin.(1) Cod de procedură penală, având în vedere că la faza urmăririi penale, în privința inculpatului Valeriu Galașanu nu au fost aplicate careva măsuri preventive, actualmente nu există careva circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței, instanța nu consideră necesar a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Valeriu Galașanu.

Conform prevederile art.7, 8, 67, 75-77, 80^1, 201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal, art.341, 364^1, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Valeriu Galașanu se recunoaște vinovat și se condamnă pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.201^1 alin.(1) lit. a) Cod penal şi, cu aplicarea art.80^1 Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 130 (o sută treizeci) ore.

Inculpatul Valeriu Galașanu este obligat ca în termen de 5 zile, după ce sentința va deveni executorie, să se prezinte la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliu, pentru supravegherea executării pedepsei.

Se explică inculpatului Valeriu Galașanu că, munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea lui, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autorităţile administraţiei publice locale, munca neremunerată în folosul comunităţii se executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – până la 8 ore pe zi, iar în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculându-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se încasează de la Valeriu Galașanu, număr de identificare ***** născut la ***** domiciliat în satul ***** în beneficiul statului, cheltuielile judiciare pentru efectuarea raportului de constatare nr.202527P0089 din 26 mai 2025 și raportului de expertiză judiciară nr.202527D0060 din 16 iunie 2025, în mărime de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei.

Sentința cu drept de recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 (cincisprezece) zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Râșcani.

Președintele ședinței, judecător /semnătura/ Maria ADOMNIȚA

Copia corespunde cu originalului, judecător Maria ADOMNIȚA